

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия председателъ на Министерския съветъ и Министеръ на вътрешнитѣ работи и народното здраве.

Издаденъ въ София на 12 априль 1927 год.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано

„БОРИСЪ III“.

Приподписалъ,

Председателъ на Министерския съветъ и Министеръ на вътрешнитѣ работи и народното здраве:

А. Лячевъ

1—(967)—1

СЪРЖИНИ, ЗАПОБЪДИ, НАРЕДБИ И ДР.

И-ство на земледѣлнето и държавнитѣ имоти

Отдѣление за горитѣ и лова

Утвърденъ съ XXIII-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 11 априль 1927 год., протоколъ № 23.

ПРОТОКОЛЪ

№ 1.

Днесъ 3 августъ 1926 год., въ мѣстността „Шеовица“, землище на с. Желѣзница, околия Софийска, комисията назначена възъ основа на чл. 3 отъ закона за горитѣ съ XV постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 13 мартъ 1926 год., протоколъ № 18, въ съставъ:

Председателъ: Вл. Христовъ, членъ на Софийския апелативенъ съдъ, членове: В. Каракулаковъ, Софийски окр. управителъ, Д. Мечкаровъ, инспекторъ по горитѣ при Министерството на земледѣлнето и държавнитѣ имоти, К. Киряковъ, Софийски окръженъ даячъ-начальникъ, Цв. Маноловъ, Софийски окръженъ съветникъ, пристъпи къмъ определяне характера на пасището „Шеовица“, намираще се въ землището на с. Желѣзница, мѣстността „Шеовица“, Софийска околия.

Владетелъ на това пасище, сега е Желѣзничкото училищно настоятелство. Предъ комисията, като неговъ представителъ се яви кмета на с. Желѣзница, Янко Георгиевъ Бервикалски, който заяви, че не се притежаватъ никакви документи отъ училищното настоятелство, установяващи правата му възъ това пасище.

Пасището, споредъ обявенитѣ на приселътвующитѣ жители на с. Желѣзница, въ турско време се е владѣло отъ Мурадъ бей, отъ с. равнище, Софийско, който впоследствие го продалъ на Желѣзничката община. Тая последната го е отстъпила на Желѣзничкото училищно настоятелство. Споредъ обявенитѣ на екицитѣ, пасището отъ незапомнено време и до сега е служило и служи за паша, водоной и почивка на добитъка на каракачани и тоя на житантѣ на с. Желѣзница, за презъ лѣтния сезонъ и на които се е давало винаги подъ парель отъ владетеля му.

Пасището се намира въ висока планинска мѣстность — планината Витоша. Обрасло е съ изобилна трѣва, има умеренъ климатъ, запазено е отъ влиянието на горещитѣ. Край и презъ него протичатъ рѣкитѣ Мала Желѣзница (Плавовица) и селската рѣка и една вада, които служатъ за водоной на дѣтвующия добитѣкъ.

Възъ основа на тия данни и по силата на чл. чл. 3 и 210 отъ закона за горитѣ, комисията намира, че това пасище е яйлакъ и следва да бъде обявено за такъвъ.

На основание чл. 3 отъ закона за горитѣ, следва да бъде отчуждено правото на ползуване отъ пашата и водоноя на тоя яйлакъ отъ сегашния му владетелъ Желѣзничкото училищно настоятелство.

На самото мѣсто границитѣ на яйлака се очертаватъ така: отъ изтокъ — границата започва отъ „Алински валогъ“ минава покрай нивитѣ и ливадитѣ на Братя Вукашинови и нивата на Братя Илчови, отъ югъ — покрай ливадката, находища се на северно-източния край на пасището, скалата, вървището, Юручки виръ и по селската рѣка достига до смѣсането ѝ съ „Устрешки долъ“, отъ западъ — „Устрешки долъ“, отъ северъ — граничната линия започва подъ в. „Купена“ отъ гдето по вадата минава покрай Милевия говедарникъ, и по рѣка Мала Желѣзница, достига до ливадата на Коте Петковъ и Алексо Величковъ и по край тази последната до първата точка „Алински валогъ“.

Така очертанитѣ граници се нанесоха въ генералшабната карта, мащабъ 1/40.000, която се прилага къмъ тоя протоколъ и съставлява нераздѣлна частъ отъ него.

Пространството на яйлака по генералшабната карта, мащабъ 1/40.000 е 2000 декара. Отъ това общо пространство на яйлака 1840 декара съ пасище и 160 декара съ залѣсона площъ.

Покупувени залѣзвания въ яйлака нѣма. Покупната цена на яйлака по устнитѣ обявенитѣ на кмета на с. Желѣзница е 150 турски зира.

Отъ събраниитѣ сведенитѣ отъ Желѣзничката община за годишния доходъ отъ тоя яйлакъ се вижда, че презъ 1920 год., е билъ 11.002 лв., а презъ 1921, 1922 и 1923 год., той е билъ общо 50.000 лв. Комисията, като има предъвидъ, пашата и водоноя на яйлака и доходитѣ, които съ взимани отъ околнитѣ пасища презъ 1919 год., определя дохода на тоя пасище за тая година 10.000 лева.

Срѣдния годишенъ доходъ за периода 1919—1923 г., е 14.200 лева.

Комисията, възъ основа на така събранитѣ данни и по силата на чл. 3 ал. II отъ законъ за горитѣ, намира, че правото на ползуване отъ пашата и водоноя на тоя яйлакъ, което се отчуждава въ полза на държавата, следва да бъде отчуждено на 213.000 лева, които сума следва да се заплати отъ държавното съкровище на сегашния владетелъ, на яйлака Желѣзничкото училищно настоятелство.

Поради всичко това и на основание чл. чл. 2, 3 и 4 отъ закона за горитѣ, комисията

О П Р Е Д Ъ Л И:

Обявява пасището „Шеовица“, находищо се въ мѣстността „Шеовица“, землище на с. Желѣзница, околия Софийска, съ общо пространство отъ 2000 декара, при граници: отъ изтокъ — границата започва отъ Алински валогъ, минава покрай нивитѣ и ливадитѣ на Братя Вукашинови и нивата на Братя Илчови, отъ югъ — покрай ливадката находища се на северно-източния край на пасището, скалата, вървището, Юручки виръ и по селската рѣка достига до смѣсането ѝ съ „Устрешки долъ“, отъ западъ „Устрешки долъ“, отъ северъ — граничната линия започва подъ в. Купена, отъ гдето по вадата минава покрай Милевия говедарникъ и по рѣка Мала Желѣзница, достига до ливадата на Коте Петковъ и Алексо Величковъ и по край тази последната достига до първата точка „Алински валогъ“; за яйлакъ и отчуждава правото на ползуването отъ пасището и водоноя отъ досегашния му владетелъ, въ полза на държавата.

На Желѣзничкото училищно настоятелство да се заплати отъ държавното съкровище сумата 213.000 лева обезщетение за отчужденото му право на ползуване отъ пашата и водоноя въ яйлака „Шеовица“.

Настоящия протоколъ, следъ утвърждаването му отъ Министерския съветъ, може да бъде обжалванъ отъ заинтересованитѣ въ три месеченъ срокъ отъ обявенията му въ „Държавенъ вестникъ“: а) относно характера на земята по общъ искъвъ редъ и б) относно оценката на отчужденото право на ползуване отъ пашата и водоноя — по реда, установенъ въ закона за отчуждаване недвижими имоти за държавна и обществена полза.

Председателъ: Вл. Христовъ

Членове: В. Каракулаковъ
Д. Мечкаровъ
К. Киряковъ
Цв. Маноловъ

1—(637)—1

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Обявления

Софийски апелативенъ съдъ

ПРИЗОВКА № 4. — Съдътъ призовава Иванъ Г. Бояджиевъ и Рѣзѣнда Ив. Бояджинова, отъ гр. София, да се явятъ на 26 май 1927 година въ 8 часа по ч. углавно дѣло № 1/926 г. конфискационно. Иначе дѣлото ще се разгледа задочно.

1—(1146)—1

Секретаръ: Ангеловъ

ПРИЗОВКА № 10. — Софийскитѣ апелативенъ съдъ, призовава Гаврилъ Златковъ, отъ гр. Берковица, по настоящемъ въ неизвестность, да се яви въ съдебната зала на